



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: **N. D. A.**, narozen dne ...
státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika
bytem ...
zastoupen advokátem Mgr. Markem Sedlákem
se sídlem Příkop 834/8, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2017, č. j. MV-122933-4/SO-2017,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2017, č. j. MV-122933-4/SO-2017 (dále jen *napadené rozhodnutí*), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

dne 2. 10. 2017, č. j.: OAM-6146-28/PP-2017 (dále též *rozhodnutí správního orgánu I. stupně*) potvrdil. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla zamítnuta žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu podaná podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *zákon o pobytu cizinců*).

2. Žalobce namítl, že je rodinným příslušníkem svého nezletilého syna P. B. ve smyslu § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Žalobce předložil doklady, že je otcem občana České republiky P. B., kterému je méně než 21 let. Ke splnění podmínky, že o svého syna skutečně pečuje, navrhl výslech svědkyně N. K., které byl jeho syn svěřen do péče. Správní orgán I. stupně však tento důkaz neprovedl, ačkoli tato svědkyně a její výslech jsou těmi nejlepšími možnými důkazy, jak skutečnou péči ze strany žalobce prokázat. Správní orgán I. stupně porušil svoji povinnost podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *správní řád*). Správní orgán I. stupně dále pochybil, když vycházel z podkladů, které byly staré několik let. Výslech paní N. K., na který bylo v napadeném rozhodnutí odkazováno, proběhl v jiném řízení, je rovněž rok starý, takže nemohl odrážet skutečný stav věci v říjnu 2017, kdy správní orgán I. stupně rozhodoval. V minulosti měl žalobce spor s paní K. ohledně péče o svého nezletilého syna, který mohl ovlivnit její výpověď. Tento spor byl vyřešen smírně, svědkyně K. žalobci umožňuje styk se synem P. a situace se oproti jejímu předchozímu výsledku změnila i fakticky. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání.
3. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 2. 1. 2018 uvedl, že žaloba je nedůvodná a v podrobnostech odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
4. Ze správního spisu vyplývají pro posouzení věci následující relevantní skutečnosti.
5. Dne 20. 4. 2017 podal žalobce prostřednictvím svého zmocněného zástupce žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87b zákona o pobytu cizinců. K této žádosti žalobce přiložil rodný list vydaný Magistrátem města Kladna, z něhož vyplývalo, že žalobce je otcem nezletilého dítěte P. B., narozeného dne ... (dále též *nezletilý*) a Osvědčení o státním občanství České republiky nezletilého ze dne 21. 8. 2013.
6. Dne 28. 5. 2017 vydal správní orgán I. stupně výzvu k odstranění vad žádosti, kterou žalovaného mimo jiné vyzval k doložení dokladu potvrzujícího, že žalobce je rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Z žalobcem předložených dokladů (rodný list a osvědčení o státním občanství nezletilého) podle správního orgánu I. stupně nevyplývalo, že žalobce o svého nezletilého syna skutečně pečuje, jak to stanoví podmínky uvedené v § 15a zákona o pobytu cizinců. Správní orgán I. stupně žalobce vyzval, aby v případě, že je rodinným příslušníkem podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, tj. rodič občana mladšího 21 let, předložil např. finanční doklady o úhradě nákladů spojených s výchovou nezletilého, ze kterých bude zřejmé, která osoba je hradila, fotografie, lékařské zprávy atd. Zároveň správní orgán I. stupně správní řízení usnesením z téhož dne přerušil a stanovil žalobci lhůtu k odstranění vad žádosti.
7. Dne 30. 5. 2017 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vyjádření, ve kterém zmocněný zástupce žalobce uvedl, že jako doklad, že je rodinným příslušníkem občana EU – svého syna P. B., navrhuje výslech svědkyně paní N. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

8. Ze zprávy ze dne 12. 7. 2017, č. j. KRPS-173966-1/ČJ-2017-010030 vyplývá, že odbor cizinecké policie Krajského ředitelství policie Středočeského kraje dne 6. 6. 2017 provedl pobytovou kontrolu v místě hlášeného pobytu žalobce, kdy na poštovní schránce bylo mezi dalšími uvedeno i jméno žalobce. V době kontroly nebyl nikdo zastížen. Majitel ubytovny telefonicky potvrdil, že žalobce na ubytovně bydlí, ale přijíždí až večer, protože pracuje v Praze. Dále majitel ubytovny uvedl, že žalobce na pokoji bydlí se svým kamarádem a žádné dítě s ním na této adrese nebydlí.
9. Ve správním spise je založen rozsudek Okresního soudu v Kladně ze dne 13. 5. 2014, č. j. 42 P 3/2014 – 51, jímž soud rozhodl o svěřeni nezletilého P. B. do péče N. K., tety nezletilého, a o stanovení výživného rodičům nezletilého (tj. žalobce jako otce a matky A. B.). V odůvodnění tohoto rozsudku bylo mimo jiné uvedeno, že soud vzal za prokázané, že matka, ani otec (tj. žalobce) od narození o nezletilého nepečovali, nezletilý byl umístěn ve FOD Klokánek Praha 10 – Štěrboholy. Z tohoto rozsudku vyplývá, že se žalobce připojil k návrhu na svěřeni nezletilého do péče tety nezletilého, paní N. K.
10. Správní spis dále obsahuje i listinné podklady z jiných správních řízení vedených se žalobcem, které se týkají jeho vztahu k nezletilému synovi P. B.
11. Dne 2. 10. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž žádost žalobce podanou podle § 87e odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců zamítl, jelikož žalobce není rodinným příslušníkem občana EU uvedeným v § 15a nebo s ním nepobývá na území. V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedl, že se jedná o opakovanou žádost žalobce. První z těchto žádostí o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka EU žalobce podal dne 9. 9. 2013 a byla vedena pod č.j. OAM-108828/PP-2013. Všechna rozhodnutí správních orgánů vedená pod č. j. OAM-108828/PP-2013 byla založena do správního spisu, a to včetně rozsudků Krajského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2016, č. j. 48 A 51/2015 – 30, 48 A 32/2016 – 40 a Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017., č. j. 9 Azs 304/2016 – 35. V rámci tohoto předchozího správního řízení bylo zjištěno, že žalobce se svým nezletilým synem nežil. Během provedeného pobytového šetření (ze dne 5. 2. 2014) nebyl žalobce ani schopen uvést, kde jeho syn přesně bydlí. Z informace Magistrátu města Kladna, odbor sociální – oddělení sociálně právní ochrany dětí ze dne 19. 2. 2014, vyplynulo, že matka nezletilého nedocházela se synem k ošetřující lékařce, neměla vyřízený rodný list a zajištěnou zdravotní pojišťovnu. V rodině byla opakovaně provedena šetření, při nichž žalobce nebyl nikdy zastížen. Nezletilý byl umístěn do péče FOD Klokánek, rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 13. 5. 2014, č. j. 42 P 3/2014, byl následně svěřen do osobní péče své tety a matce nezletilého a žalobci byla stanovena vyživovací povinnost. Žalobce při podání vysvětlení (úřední záznam ze dne 19. 3. 2014, č. j.: KRPS-62025-8/ČJ-2041-010020) uvedl, že s nezletilým a jeho matkou nikdy nežil a nežije ve společné domácnosti, viděl je jen při předávání alimentů jeho matce. Správní orgán dále vycházel z podkladů shromážděných k rozhodnutí Krajského ředitelství cizinecké policie Středočeského kraje ze dne 6. 1. 2017, č. j. KRPS-215406-42/ČJ-2016-0100213-SV, o povinnosti žalobce opustit území. V rámci tohoto řízení byl dne 24. 10. 2016 Policií České republiky, KŘP Ústeckého kraje proveden výslech N. K., tety nezletilého, zaznamenaný v protokole o výsledku svědka ze dne 24. 10. 2016, č. j. KRPU-188614-6/ČJ-2016-040022-CV. Tato svědkyně do protokolu uvedla, že nezletilý a žalobce spolu žádný vztah nemají, žalobce nezletilého nikdy neviděl a žádný kontakt nemají. Důvodem, proč byl žalobce zapsán jako otec v rodném listě nezletilého je, že dal jeho matce A. B. 10.000 Kč, aby dostal v České republice trvalý pobyt. Tuto skutečnost jí sdělila paní A. B. Žalobce podle

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

výpovědi tety nezletilého o nezletilého neprojevoval zájem, nebyl s ním v kontaktu, na výživném na nezletilého v té době dlužil za půl roku. Správní orgán I. stupně učinil na základě shromážděného spisového materiálu závěr, že žalobce nikdy nežil s nezletilým ve společné domácnosti, nezletilý byl naopak z důvodu absence jakékoli péče umístěn do FOD Klokánek. Následně byl rozhodnutím Okresního soudu v Kladně svěřen do péče své tety, paní N. K. Žalobce nepředložil žádný doklad o tom, že by žil s občanem EU ve společné domácnosti. V případě žalobce nebyla splněna podmínka pro vydání povolení k přechodnému pobytu uvedená v § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce nesplňoval podmínku skutečné péče podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, tj. skutečné výchovy nezletilého občana Evropské unie. Žalobce nepředložil během správního řízení žádné dokumenty, např. doklady o placení výživného, o střídavé péči, potvrzení lékaře či školského zařízení, fotografie, které by dokládaly jeho skutečnou péči o nezletilého P. B. K návrhu na provedení svědeckého výslechu N. K. správní orgán uvedl, že výslech jmenované v dané věci považuje za nadbytečný. Výslech svědkyně byl proveden již v rámci řízení o povinnosti žalobce opustit území, nezletilý byl svěřen do péče jmenované. Žalobce ani výslech svědkyně ani rozhodnutí soudu nijak nerozporoval. Výslech by byl proveden, kdyby žalobce předložil nějaké důkazy, ze kterých by vyplývala jeho péče o nezletilého. Takový doklad však žalobce nepředložil.

12. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, které obsahovalo obdobné námitky jako podaná žaloba.
13. Dne 22. 11. 2017 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný se ztotožnil se skutkovými i právními závěry správního orgánu I. stupně.
14. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci žalobních bodů, jejichž rozsahem je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s., a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s.ř.s. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, neboť byly naplněny podmínky uvedené v § 51 odst. 1 s.ř.s.
15. Podle § 87b odst. 2 zákona o pobytu cizinců k žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu je rodinný příslušník povinen předložit náležitosti podle § 87a odst. 2, s výjimkou náležitosti podle § 87a odst. 2 písm. b) a doklad potvrzující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie.
16. Podle § 87e odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců na zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu se důvody podle § 87d odst. 1 vztahují obdobně. Ministerstvo žádost dále zamítne, jestliže žadatel není rodinným příslušníkem občana Evropské unie uvedeným v § 15a nebo s ním společně nepobývá na území.
17. Podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho rodič, jde-li o občana Evropské unie mladšího 21 let, o kterého skutečně pečuje.
18. Žalobce v podané žalobě namítl, že správní orgán I. stupně postupoval v rozporu s § 3 správního řádu, když nezjistil skutečný stav věci, neboť neprovedl žalobcem navrhovaný výslech paní N. K., tety nezletilého, které byl nezletilý rozsudkem Okresního soudu v Kladně (viz výše) svěřen do osobní péče.

19. V § 3 správního řádu je vyjádřena zásada materiální pravdy, podle níž správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Toto ustanovení je třeba vykládat i v souvislosti s § 50 a násl. správního řádu. Podle § 52 správního řádu jsou účastníci řízení povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. V obecné rovině nelze povinnost vyplývající z § 52 správního řádu vykládat v tom smyslu, že na účastníkovi řízení leží břemeno tvrzení a následně i důkazní břemeno ohledně zjišťovaných skutečností; je však povinen prokázat, co sám tvrdí, pokud má správní orgán právě z jeho tvrzení vycházet. Břemeno tvrzení a břemeno důkazní však žadatelé nesou v případech § 15a zákona o pobytu cizinců, kdy žadatelé uvádějí a dokládají správnímu orgánu pouze takové skutečnosti, které sami uznají za vhodné s ohledem na ochranu svého práva na soukromí (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2013, č. j. 6 As 95/2013 – 41, ze dne 5. 1. 2011, č. j. 1 As 109/2010 – 76, ze dne 17. 9. 2015, č. j. 4 Azs 151/2015 – 35, ze dne 6. 10. 2016, č. j. 7 Azs 75/2016 – 37 atd.). Ve svém rozsudku ze dne 16. 2. 2005, č.j. A 6/2003-44, č. 1038/2007 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že dokazování ve správním řízení nestojí na legální teorii důkazní, která by předepisovala správním orgánům, jakou váhu kterým důkazům mají přikládat, jakého důkazu je k prokázání té či oné skutečnosti zapotřebí, nebo jaký počet důkazů je nezbytný k prokázání skutečnosti, která je předmětem dokazování. Dokazování ve správním řízení ovládá zásada volného hodnocení důkazů. Zásada volného hodnocení důkazů, která je zakotvena zejména v § 50 odst. 4 správního řádu, dává prostor správnímu orgánu, aby sám vyhodnotil, které důkazy jsou pro jeho závěry rozhodující a které nikoliv. To se v souladu se zásadou materiální pravdy musí dít tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Jedná se o stav, kdy je zjištěn dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný soubor dílčích informací, které nahlíženy jako celek nemohou vést k jinému závěru. Závěry správního orgánu o skutkové stránce věci nemohou být výsledkem jeho libovůle. Závěry musí vyplynout z racionálního myšlenkového procesu, v jehož rámci bude důkladně posouzen každý z provedených důkazů jednotlivě a zároveň budou veškeré tyto důkazy posouzeny v jejich vzájemné souvislosti. Tato úvaha musí být v konečném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vyjádřena. Soudy ve správním soudnictví mohou být pak povolány k tomu, aby přezkoumaly, zda tato úvaha výše uvedené náležitosti splňuje (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2008, čj. 5 Afs 5/2008-75, č. 1702/2008 Sb. NSS, který se sice týká řízení před správcem daně, závěry o významu zásady volného hodnocení důkazů jsou však obecně použitelné i v jiných typech správních řízení).
20. V přezkoumávaném případě žalobce tvrdil, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, konkrétně nezletilého ve smyslu § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. V tomto případě však nestačilo předložit pouze rodný list nezletilého a potvrzení o státním občanství ČR tohoto nezletilého, ale muselo být prokázáno, že žalobce o nezletilého skutečně pečuje. Novelizace tohoto ustanovení zákonem č. 315/2015 Sb. byla reakcí na judikaturu Soudního dvora Evropské unie, zejména na rozhodnutí ze dne 19. 10. 2004, C-200/02, Kunqian Catherine Zhu a Man Lavette Chen proti Secretary of State for the Home Department [viz bod 45 rozsudku ze dne 19. 10. 2004, C-200/02 ...]*”požívání práva pobytu dítětem nízkého věku nezbytně znamená, že toto dítě má parvo být doprovázeno osobou, která jej skutečně vychovává, a tudíž že tato osoba s ním po dobu tohoto pobytu může pobývat v hostitelském členském státě...”*,].

21. Správní orgán I. stupně žalobce výzvou ze dne 28. 5. 2017 vyzval, aby předložil například finanční doklady o úhradě nákladů spojených s výchovou nezletilého, ze kterých bude zřejmé, která osoba je hradila, fotografie, lékařské zprávy atd. Žalobce však žádné z těchto podkladů nepředložil, ale pouze požadoval, aby správní orgány provedly důkaz svědeckou výpovědí N. K., tj. osoby, které byl nezletilý svěřen soudním rozhodnutím do osobní péče. Žalovaný i správní orgán I. stupně vycházely i z podkladů opatřených v jiných řízeních, neboť s žalobcem bylo v předchozích letech vedeno několik správních řízení ve věci žádostí o pobytová oprávnění, v rámci nichž byl šetřen i vztah žalobce k nezletilému, či spíše absence tohoto vztahu. Žalobce o nezletilého nikdy skutečně nepečoval, nezletilý byl soudem svěřen do péče své tety, žalobce se s nezletilým nikdy nestýkal, soudem stanovené výživné žalobce půl roku před svědeckou výpovědí N. K. učiněné na Policii České republiky, KŘP Ústeckého kraje dle této svědecké výpovědi neplatil. Z pobytové kontroly ze dne 6. 6. 2017, která byla učiněna v místě bydliště žalobce, bylo zjištěno, že s žalobcem na této adrese žádné dítě nebydlí. Ze správního spisu jednoznačně vyplývalo, že žalobce od okamžiku narození nezletilého, tj. ode dne 21. 7. 2013 do výsledku paní N. K. na Policii ČR dne 24. 10. 2016 neprojevoval zájem (vyjma jedné návštěvy ve FOD Klokánek a placení několika dávek výživného), skutečnou péči ve smyslu § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců tedy nezletilému neposkytoval.
22. Jak bylo uvedeno shora, správní orgán I. stupně provedení výsledku paní N. K., které byl nezletilý svěřen do péče, vyhodnotil jako nadbytečný, neboť výslech této svědkyně byl proveden již v rámci správního řízení o povinnosti opustit území vedeného u Policie ČR. Správní orgán by k provedení výsledku přistoupil až v případě, kdy by žalobce předložil důkazy, ze kterých by vyplývala nějaká péče o nezletilého P. B. a vztah mezi žalobcem a nezletilým, a to za účelem ověření, zda jsou splněny i další podmínky § 15a zákona o pobytu cizinců. V rámci předmětné žádosti žalobce nepředložil žádný doklad, ze kterého by vyplývala změna poměrů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí rovněž označil žalobcem navrhovaný výslech paní K., tety nezletilého, za nadbytečný, byť její výslech provedený v říjnu 2016 Policií ČR nelze mít za aktuální. V projednávaném případě to však neznamenalo, že by nebyl zjištěn skutkový stav věci. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný rovněž poukázal na to, že žalobce se návrhem z února 2015 (v té době probíhalo řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu, která byla zamítnuta a následně byla zákonnost rozhodnutí správních orgánů potvrzena rozhodnutími správních soudů) domáhal toho, aby byl nezletilý svěřen do jeho péče a matce nezletilého, aby bylo stanoveno výživné. Tento návrh vzal žalobce zpět dne 3. 4. 2017, před nařízeným soudním jednáním a 19 dní před podáním žádosti o povolení přechodného pobytu. Aktuálně žalobce tedy o svěření nezletilého do péče neusiluje, což je pochopitelné, neboť nezletilý vyrůstal bez kontaktu s žalobcem (nejméně cca 6 měsíců před podáním předmětné žádosti) a i jejich komunikace by byla ztížena s ohledem na jazykovou bariéru. I proto žalovaný neshledal důvod k výsledku paní K.
23. Soud se s výše uvedenými závěry správních orgánů ztotožnil. Žalobce nepředložil žádný podklad nasvědčující tomu, že o nezletilého skutečně pečuje (viz § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců), jak jej vyzýval správní orgán I. stupně v prvostupňovém správním řízení, ale trval na svědecké výpovědi paní N. K. Tuto svědeckou výpověď by však bylo možno pokládat pouze za doplňující k dokumentům či fotografiím, k jejichž předložení vyzýval žalobce správní orgán I. stupně. Otázkou je, jak dramaticky se mohla změnit situace ve vztahu žalobce a nezletilého během jednoho roku. Čistě hypoteticky není vyloučeno, že by paní K. podala naprosto odlišnou svědeckou výpověď, nicméně
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

taková výpověď by sama o sobě bez dalšího, bez podpory dalších důkazních prostředků, s ohledem na vztah žalobce k nezletilému v letech předcházejících (2013 – 2016) nemohla obstát. Nelze pominout ani to, že žalobce se od roku 2013 pokoušel opakovaně získat různá pobytová oprávnění v České republice a v těchto správních řízeních byl prošetřován i jeho vztah k nezletilému a byl v této věci shromážděn poměrně bohatý důkazní materiál, který správní orgány využily i v přezkoumávaném správním řízení. Soud má za to, že správní orgány § 3 správního řádu neporušily, když odmítly provést žalobcem navrhovaný důkaz svědeckou výpovědí, zjistily dostatečným způsobem skutkový stav věci, na základě zjištěného skutkového stavu dospěly k odpovídajícím právním závěrům. Žalobce neunesl důkazní břemeno, neboť neprokázal, že o nezletilého skutečně pečuje, jak to vyžaduje § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Soud považuje za nutné v této souvislosti zdůraznit, že ani v rámci správního řízení ani v žalobě žalobce neuvedl jedinou konkrétní skutečnost, která by měla prokázat jeho péči o nezletilého. Rovněž neshledal žádný důvod, který by mohl žalobci v takovém uvedení bránit, pokud by se skutečně na péči o nezletilého podílel.

24. Městský soud v Praze z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. srpna 2020

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.